

**NORGES VASSDRAGS- OG ELEKTRISITETSVESEN
HOVEDSTYRET**

**Instruks, reglement,
tjenestemannsloven
m. v.**

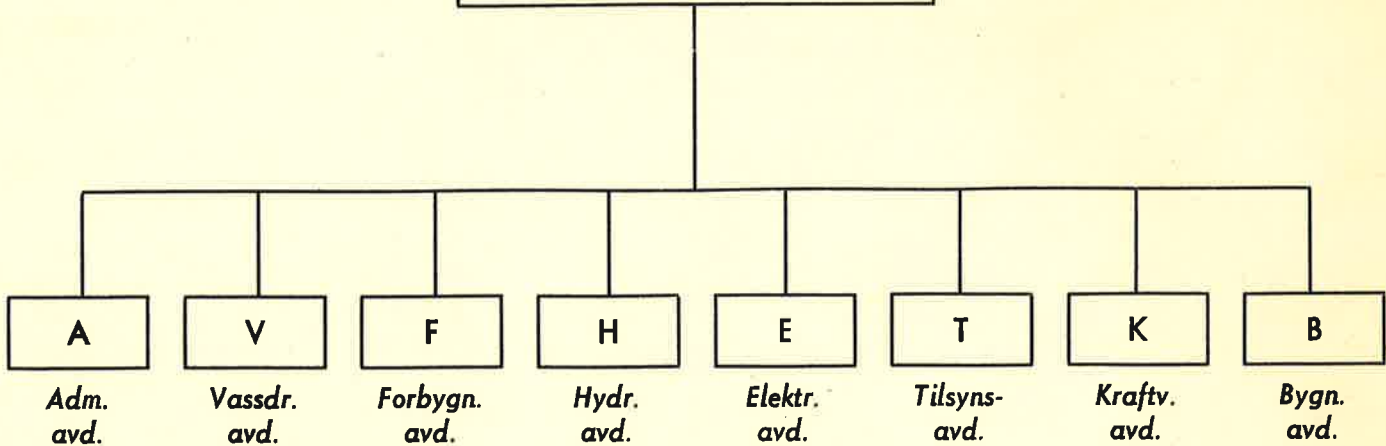

**NORGES VASSDRAGS-
OG ENERGIDIREKTORAT
BIBLIOTEKET**

NVE

Hovedstyret:

5 stortingsvalte medlemmer
og
generaldirektøren

De enkelte avd.s arbeidsområde: se instruksens § 4.

INSTRUKS

FOR

HOVEDSTYRET FOR VASSDRAGS- OG ELEKTRISITETSVESENET

Fastsatt av Arbeidsdepartementet 5. februar 1935 med endringer fastsatt av Handelsdepartementet 16. januar 1947 og av Industridepartementet 27. august 1949.

OSLO 1954

J. M. BECH - TRYKKERI

§ 1.

Hovedstyret har:

1. Å våke over det offentliges og almenhetens interesser i vassdragene.
2. Å våke over og fremkomme med forslag om hva der fra statens side til enhver tid bør gjøres til fremme av vannkraftens utnyttelse og elektrisitetsforsyningen i landet.
3. Å foreta hydrologiske og andre undersøkelser samt innsamle og bearbeide materiale for et nærmere kjennskap til landets vassdrag.
4. Å forberede og utføre forbygnings-, senknings- og kanaliseringsanlegg for det offentlige.
5. Å overta forvaltningen av statens vannfall og statens kraft- og reguleringsanlegg, hvor intet annet er bestemt.
6. Å forberede nye statens kraft- og reguleringsanlegg og iverksette besluttede nye anlegg.
7. Å føre kontroll med vassdrags- og elektrisitetsanlegg i den utstrekning som det av statsmyndighetene til enhver tid måtte være bestemt.
8. Å avgi uttalelse om de vassdrags- og elektrisitetssaker som forelegges det av departementet.
9. Å avgi de i skattelovene omhandlede oppgaver til Riksskattestyret.

§ 2.

Hovedstyret består av en Generaldirektør og fem andre medlemmer. Generaldirektøren ansettes ved kongelig konstitusjon. De øvrige medlemmer av hovedstyret velges av Stortinget for 3 år.

I Generaldirektørens fravær fungerer i hans sted en av vedkommende departement oppnevnt stedfortreder. For hvert av de andre medlemmer velger Stortinget en varamann.

Ved behandling av spørsmålet om ansettelser, samt de saker som ifølge lov og reglement tilligger ansettelsesmyndigheten, tiltrer en representant for funksjonærene. Denne skal, når det gjelder ansettelse m. v. i en ingeniørstilling, være valgt av og blant medlemmene i etatens

ingeniørforening og når det gjelder ansettelse m. v. i andre stillinger, være oppnevnt av Stats tjenestemannsforbundet etter forslag av etatens organisasjoner utenom ingeniørforeningen. For begge velges og oppnevnes på samme måte en varamann. Funksjonstiden er 2 år.

Hvis Hovedstyret skal avgi uttalelse om besettelse av de i reglementets § 3 nevnte ingeniørstillinger, tiltrer også representanten valgt av ingeniørforeningen.

§ 3.

Generaldirektøren er Hovedstyrets sjef og ansvarlig for forretningenes ordning og gang.

Han fordeler de inngående saker til behandling mellom sjefene for de i § 4 anførte avdelinger. For øvrig fastsetter Hovedstyret selv sin forretningsorden.

§ 4.

Ved Hovedstyret anordnes 8 avdelinger, nemlig:

I. *Administrasjonsavdelingen*, som tillegges:

Administrative spørsmål vedrørende hele etaten, herunder personal-saker og budsjett-, regnskaps- og kasseanliggender.

II. *Vassdragsavdelingen*, som tillegges:

Ervervs- og reguleringskonsesjoner og tillatelser etter vassdragsloven, innkreving av konsesjonsavgifter og kontroll med betingelsenes overholdelse. Tilsyn med vassdrag og med anlegg i eller over vassdrag, saker vedkommende ferdsel og fløtning. Administrative avgjørelser etter vassdragsloven. Oppgaver til Riksskattestyret.

III. *Forbygningsavdelingen*, som tillegges:

Forbygnings- og senkningsanlegg.

IV. *Hydrologisk avdeling*, som tillegges:

Hydrologiske undersøkelser.

V. *Elektrisitetssavdelingen*, som tillegges:

Konsesjoner på leie av elektrisk energi og på utførelse og drift av elektriske anlegg, samt ekspropriasjonstillatelser for disse anlegg. Kontroll med betingelsenes overholdelse. Andre elektrisitetssaker vedkommende landets elektrisitetforsyning i sin alminnelighet.

VI. *Tilsynsavdelingen*, som tillegges:

Saker vedkommende tilsyn med elektriske anlegg.

VII. *Kraftverksavdelingen*, som tillegges:

Driften av statens kraftverker med regulerings- og kraftoverføringsanlegg, herunder utvidelsesarbeider og nyanlegg i den utstrekning disse ikke blir henlagt under Bygningsavdelingen. Forvaltning av statens vannfallseiendommer og planlegging for utnyttelse av disse.

VIII. *Bygningsavdelingen*, (midlertidig) som tillegges :

Utbygging av nye kraft-, regulerings- og overføringsanlegg etter nærmere bestemmelser.

Avdeling I ledes av en administrasjonssjef, avdeling II av en vassdragsjef, avdelingene III–VI av en overingeniør, avdeling VII av en kraftverksjef og avdeling VIII av en bygningssjef.

Hvis en sak berører andre avdelinger enn den som har saken til behandling, påligger det dem å yte nødvendig hjelp ved forberedelsen.

Hovedstyret kan dog, hvis forholdene tilsier det, overdra behandlingen av en enkelt sak eller gruppe saker til et annet kontor enn her bestemt.

§ 5.

Ved Hovedstyret ansettes teknisk og annet personale i fornødent antall.

Hovedstyret kan i den utstrekning det finnes nødvendig tilkalle spesielle sakkyndige.

§ 6.

Hovedstyret treffer avgjørelse i alle vassdrags- og elektrisitetsanliggender, som ikke ifølge gjeldende bestemmelser skal fremmes til departementet eller er overlatt underordnet myndighet til avgjørelse.

§ 7.

Følgende saker skal forelegges for departementet:

1. Regnskapsoppgjør for det avsluttede regnskapsår for de eiendommer, anlegg og midler som har vært under Hovedstyrets forvaltning. Oppgjørene skal avgis hvert år innen 15. september.
2. Motivert budsjettforslag for den påfølgende budsjettermin. Budsjettforslagene skal avgis hvert år innen 1. november.

3. Betenkning vedkommende andragender om konsesjon i medhold av ervervs- og reguleringslovene samt om konsesjon i medhold av lovgivningen om elektriske anlegg.
4. Forslag om hva der fra statens side bør gjøres til fremme av vannkraftens utnyttelse og elektrisitetsforsyningen i landet. Alminnelige tariffer samt særkontrakter og andre kontrakter av viktigere art om levering av elektrisk energi.
5. Forslag om ansettelse, avskjedigelse, innrømmelse av tjenestefrihet m. v. for de tjenestemenn som er konstituert av Kongen, samt personalanliggender som ifølge lov av 15. februar 1918 om offentlige tjenestemenn skal forelegges departementet.
6. Forslag til lønnsregulativer med tilhørende alminnelige lønnsbestemmelser vedkommende fast ansatt personale samt alminnelige bestemmelser om marktillegg, skyss-, kost- og flytningsgodtgjørelse.

§ 8.

I møte av Hovedstyret skal de saker behandles som blir å avgjøre av eller ved forføyning av vedkommende regjeringsdepartement eller skal fremmes til dette ifølge instruks eller annen alminnelig bestemmelse og som ikke bare inneholder referater, innberetninger eller lignende. Kurante tillatelser etter elektrisitetslovgivningen, vannforsyningsaker, kloakksaker, fastsettelse av vannføringer for beregninger av konsesjonsavgifter og kurante approbasjonssaker behøver dog ikke å behandles i hovedstyremøte.

Enn videre skal i møte av Hovedstyret behandles hva enten høyere avgjørelse blir å innhente eller ikke.

1. Hovedstyrets forretningsorden samt instruks og bestemmelser av alminnelig art.
2. Forslag om foranstaltninger til fremme av ferdsel og fløtning og om forbygnings-, senknings- og lignende arbeider.
3. Innstilling, ansettelse, forflytning, innvilgelse av avskjed etter søkning og oppsigelse av personale samt saker som angår disiplinære eller andre forseelser og som enten er innanket for Hovedstyret eller etter gjeldende bestemmelser skal forelegges for dette til avgjørelse.
4. Andre spørsmål vedkommende personalets lønnsforhold, boligforhold, marktillegg, skyss-, kost- og flytningsgodtgjørelse samt utdeling av stipendier.
5. Alminnelige bestemmelser for bortleie av hus, tomter og grunnstykker.
6. Erstatningskrav hvis avgjørelse er av prinsipiell betydning.

7. Beslutning om anlegg av og møte under prosess, inngåelse av forlik og vedtakelse av dommer samt forlangende om tiltale.
8. Oppgaver til Riksskattestyret i medhold av skattelovene.
9. Saker som medfører fravikelse fra noen tidligere i møte av Hovedstyret fattet beslutning.
10. Andre saker som av Generaldirektøren henvises til behandling i møte av Hovedstyret.
11. Avgjørelser som ved lov eller kgl. res. er tillagt Hovedstyret.

§ 9.

Møte av Hovedstyret skal holdes så ofte som dettes forretningsorden fastsetter og for øvrig når forholdene ellers tilsier det etter Generaldirektørens nærmere bestemmelse.

§ 10.

Møte av Hovedstyret kan holdes når Generaldirektøren, den foredragende og 2 stortingsvalgte medlemmer er til stede. Ved behandlingen av de i § 7 pkt. 3 nevnte saker bør dog minst 3 stortingsvalgte medlemmer være til stede og ved behandling av ansettelse m. v. dessuten så vidt mulig 1 representant for funksjonærene.

§ 11.

Sjefene for de i § 4 nevnte avdelinger foredrar i hovedstyremøte hver for sin avdeling de foreliggende saker og deltar selv i Hovedstyrets avgjørelser av disse. I vedkommende sjefs fravær fungerer en av Hovedstyret oppnevnt stedfortreder.

Over saker som behandles føres protokoll.

Finner et hovedstyremedlem, den foredragende eller funksjonærenes representant ikke å kunne tiltre den beslutning som fattes, skal han la sin dissens tilføre protokollen. Utskrift av protokollen skal følge saken, hvis denne er gjenstand for høyere avgjørelse.

§ 12.

Generaldirektøren fatter beslutninger i Hovedstyrets navn etter sitt eget omdømme i alle saker unntagen dem som er nevnt i § 7 pkt. 3 forsåvidt disse behandles i hovedstyremøte, og i § 8 pkt. 1 forsåvidt angår Hovedstyrets forretningsorden samt instruksjer og bestemmelser av alminnelig art og punktene 3 og 4 forsåvidt disse angår personalet samt i pkt. 8. I disse saker fattes beslutning etter stemmetall og således at Generaldirektørens stemme gjør utslaget i tilfelle av stemmelikhet.

§ 13.

I Generaldirektørens fravær må ikke hans stedfortreder avgjøre noen sak som der er dissens om i Hovedstyret når den uten vesentlig ulempe kan utsettes. For øvrig overtar Generaldirektørens stedfortreder dennes gjøremål i den utstrekning fraværet krever.

§ 14.

Gjør omstendighetene det nødvendig kan Generaldirektøren uten opphold treffe bestemmelse i saker som ellers skulle ha vært behandlet i møte av Hovedstyret. Den fattede beslutning skal da innføres i forhandlingsprotokollen og refereres i neste møte.

§ 15.

I den utstrekning det ansees tilrådelig kan Generaldirektøren overdra til sjefene for de i § 4 nevnte avdelinger i sitt navn inntil videre å avgjøre enkelt sak eller visse grupper av saker, herfra unntatt saker som skal behandles i møte av Hovedstyret (kfr. § 8).

§ 16.

Forhandling mellom Generaldirektøren og avdelingene og mellom disse innbyrdes skal foregå muntlig.

REGLEMENT
FOR
TJENESTEMENN VED STATENS
VASSDRAGS- OG ELEKTRISITETSVESEN

SOM OMFATTES AV LOV AV 15. FEBRUAR
1918 OM OFFENTLIGE TJENESTEMENN

(Fastsatt ved kgl. resolusjon av 13. juli 1923 med endring fastsatt
av Handelsdepartementet 16. januar 1947).

J. PETLITZ BOKTRYKKERI (ROLF RANNE))
OSLO 1949

§ 1.

Med den begrensning som følger av bestemmelsen i § 7 besettes stillingene i Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet etter alminnelig konkurranse. Ledige stillinger kunngjøres på den måte som Hovedstyret bestemmer. Kunngjøringen skal inneholde oppgave over lønns- og ansettelsesvilkår, herunder at ansettelsen, for så vidt det gjelder 1. gangs ansettelse, er betinget av at vedkommende legger fram tilfredstillende helbredsattest fra lege. Ansøkningsfristen er 3 uker. I særlige tilfelle kan den settes til 2 uker. Vikarer som er antatt etter alminnelig konkurranse kan ansettes i ledigblivende stillinger uten ny kunngjøring.

§ 2.

Enhver ansatt tjenestemann er pliktig til å gjøre tjeneste til den tid, på det sted og av den art som ansettelsesmyndigheten bestemmer, likesom han for øvrig må underkaste seg de for hans ansettelse foreskrevne alminnelige eller særlige betingelser.

§ 3.

Ved kongelig konstitusjon ansettes avdelingssjefer ved Hovedstyret, driftsbestyrer og overingeniør som er byggeledere ved anlegg under utførelse.

§ 4.

Av Hovedstyret skal ansettes:

- a) Ved etatens hovedkontor: Samtlige tjenestemenn med unntakelse av de som er nevnt i § 3.
- b) Ved Tilsynet med elektriske anlegg: Samtlige tjenestemenn.

- c) Ved anlegg i drift:
Overingeniører (unntaken de som går inn under § 3).
Avdelingsingeniører.
Assistentingeniører.
Kontorsjefer.
Kasserere.
Materialforvaltere.
Oppsynsmenn.
Bokholdere.
Maskinmestre.
Maskinmesterassistenter.
Maskinister og brettvakter.
Montørformenn.
Tekniske assistenter.
Linjevakter.
Damvokter.
Andre tjenestemenn som står i klasse med de ovenfor nevnte eller som har innskuddsplikt i Statens Pensjonskasse.
- d) Samtlige tjenestemenn ved anlegg under utførelse unntatt overingeniør som er byggeledere.

§ 5.

Tjenestemenn ved anlegg i drift som ikke går inn under §§ 3 og 4, ansettes av et råd bestående av vedkommende driftsbestyrer og 2 tjenestemenn, hvorav den ene oppnevnes av Hovedstyret og den annen av og blant funksjonærer ved vedkommende anlegg. For begge velges på samme måte en varamann. Valget skjer for 2 år om gangen.

Blir det i rådet ikke enighet om en ansettelse kan hvert medlem kreve saken forelagt for Hovedstyret. Ansettes kan i så fall bare en av dem som rådets medlemmer har delt seg imellom.

Når driftsbestyreren er ugild eller har forfall, blir ansettelsesrådet å tiltre av en av Hovedstyret oppnevnt stedfortreder og hvis de andre medlemmer er inhabile eller har forfall, tiltre i deres sted vedkommende varamann.

Ved mindre anlegg kan Hovedstyret bestemme at ansettelsesråd ikke opprettes. Ansettelsen tilligger i så fall Hovedstyret.

§ 6.

Ved Hovedstyrets ansettelse av personalet blir å befølge de retningslinjer som er angitt i Innst. O. IV B, 1930.

Det skal foreligge en liste over ansøkerne med opplysning om navn, alder, utdanning og så vidt mulig tidligere offentlig og privat tjeneste. For tjenestemenn som allerede er ansatt i etaten skal listen være ordnet et ansiennitet når en stilling av høyere grad enn avdelingsingeniør av kl. A skal besettes og ellers etter tjenestetid.

For øvrig gjelder følgende regler:

Ansettelse av personale ved anlegg i drift og ved tilsynet med elektriske anlegg unntaken for driftsbestyrere og tilsynsmenn skjer etter innstilling fra henholdsvis driftsbestyrer for vedkommende anlegg og tilsynsmann i vedkommende distrikt. Innstillingen skal omfatte så vidt mulig 3 ansøkere. Ansettelse av andre tjenestemenn skjer på grunnlag av et motivert forslag på så vidt mulig 3 ansøkere. Forslaget avgis av den avdelingssjef som har personalsaker. Når det gjelder en ansøker som allerede er ansatt i etaten, skal der følge en uttalelse fra vedkommende avdelingssjef. Disse uttalelser blir å oppbevare i Hovedstyrets hemmelige arkiv. Dog skal hver enkelt ansøker ha rett til å se de uttalelser som gjelder ham. Hvis ansettelsen vedkommer en bestemt avdeling uten å være ledd i alminnelig opprykking, skal vedkommende avdelingssjef gis anledning til å uttale seg.

Vil Hovedstyret ansette noen som ikke er innstilt, skal uttalelse om ham innhentes fra vedkommende innstillingsmyndighet. Blir han ikke innstilt og Hovedstyret fastholder sin mening, skal saken forelegges vedkommende departement.

Blir det i Hovedstyret eller i et av de i § 5 nevnte ansettelsesråd ikke enighet om en ansettelse, kan hvert medlem kreve saken forelagt for henholdsvis vedkommende departement og Hovedstyret. Ansettes kan i så fall bare en av dem som ansettelsesmyndighetens medlemmer har delt seg mellom.

§ 7.

Opprykningsstillinger i henhold til tjenestemannslovens § 4 er:

- Avdelingsingeniørstillinger.
- Sekretærstillinger.
- Assistentstillinger kl. I.

Avdelingsingeniørstillinger besettes som regel etter konkurranse innen etaten.

Sekretær- og assistentstillinger besettes som regel etter konkurranse innen tjenestemennene ved etatens hovedkontor.

Stillingene bekjentgjøres for vedkommende tjenestemenn med 3 ukers søknadsfrist.

Ved forfremmelse til høyere eller bedre avlønnet stilling blir — bortsett fra opprykking fra assistent II til assistent I og fra sekretær II til sekretær I — som skjer etter konkurranseansienitet i Hovedstyret — å ta i betraktning den av vedkommende utviste dyktighet og påpasselighet i tjenesten og mulige særlige kvalifikasjoner samt tjenestetid.

§ 8.

Ved fast ansettelse utferdiges ansettelsesbrev. I ansettelsesbrevet skal stå at tjenestemannen ansettes på de vilkår og med de plikter som følger av gjeldende lover og reglementer. Finansdepartementet fastsetter for øvrig det alminnelig innhold av ansettelsesbrevene.

Ved midlertidig ansettelse gis vedkommende skriftlig underretning hvis ansettelsen ikke er helt kortvarig.

§ 9.

Driftsbestyrer eller den som denne bemyndiger dertil, forflytter innen sitt distrikt det ham underordnede personale i den utstrekning som til enhver tid er fastsatt av Hovedstyret.

§ 10.

Ved forflytninger blir å ta hensyn til vedkommende funksjonærs eget ønske, så vidt tjenestens tarv tillater.

§ 11.

Personale med plikt til stadig tjeneste og med over 1 års tjenestetid skal hvert år gis en sammenhengende fritid av minst 14 dager. Denne gis så vidt mulig i sommerhalvåret.

Hvor der er anledning dertil kan der tilståes personalet en fritid av inntil 4 uker. Bestemmelser herom treffes av Generaldirektøren.

Ferie tilstås for Hovedstyrets personale samt tilsynsmann og driftsbestyrere av Generaldirektøren eller den han bemyndiger dertil. For det øvrige personale ved tilsynskontorene og anleggene av henholdsvis tilsynsmann eller driftsbestyrer, eller den som disse bemyndiger dertil.

§ 12.

En tjenestemann meddeles tjenestefrihet til utøvelse av den vedkommende etter loven påhvilende verneplikt likesom han kan meddeles tjenestefrihet for å vareta personlige anliggender.

Om han under tjenestefrihet til utøvelse av verneplikt skal tilstås lønn og i tilfelle i hvilken utstrekning, avgjøres etter de derom til enhver tid gjeldende alminnelige bestemmelser.

For underordnet personale ved tilsynet og anleggene innvilges tjenestefrihet for å vareta personlige anliggender for inntil 8 dager av henholdsvis tilsynsmann eller driftsbestyrer. Lengere tjenestefrihet av Generaldirektøren.

Andre tjenestemenn som ikke er ansatt av Kongen, meddeles tjenestefrihet av Generaldirektøren.

Generaldirektøren kan dog — i den utstrekning som det måtte finnes hensiktsmessig — overføre ved alminnelig eller særlig bestemmelse sin permisjonsmyndighet til avdelingssjefene.

§ 13.

Andragende om fratredelse med kortere varsel enn 3 måneder avgjøres av Hovedstyret.

§ 14.

Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 19 omfatter all sammenhengende tjeneste i statens Vassdrags- og Elektrisitetsvesen etter fast ansettelse. Finansdepartementet avgjør i hvert enkelt tilfelle om der skal tas hensyn til annen statstjeneste.

Ved beregning av tjenestetid medregnes tjenestefrihet bare for et tidsrom av inntil 6 måneder, med mindre tjenestefriheten er grunnet sykdom eller utførelse av offentlig verv eller er gitt til benyttelse av offentlig stipendium eller liknende

grunn, når dette på forhånd bestemmes av Hovedstyret. I disse tilfelle medregnes det hele fravær. Har en tjenestemann fratrudd etaten og senere gått inn igjen, kan begge tjenestetider legges sammen, for så vidt fraværet ikke har vart over ett år.

Ved beregning av tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 20 medtas tjenstemannens hele sammenhengende tjenestetid som statstjenestemann.

§ 15.

En tjenestemann som er oppsagt av noen annen enn Kongen kan innen 14 dager etter at oppsigelsen er meddelt ham innsende anke over denne.

Anken skal framsettes skriftlig til vedkommende departement for de tjenestemenn som er ansatt av Hovedstyret, og til Hovedstyret for de tjenestemenn som er ansatt av et ansettelsesråd.

Er ankemyndighetens avgjørelse ikke truffet innen oppsigelsesfristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling inntil anken er avgjort.

§ 16.

Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter samme lovs § 24 gjelder m. h. t. ankens framsettelse de bestemmelser som er fastsatt i dette reglements § 17. De samme bestemmelser gjelder også anke over pålegg som er gitt om tjenestemenn i henhold til tjenestemannslovens § 27.

I sistnevnte tilfelle skal ankemyndighetens avgjørelse treffes innen 1 måned etter ankens framsettelse.

Tillegg om Ansiennitet — Tjenestetid.

Ved Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet gjelder i det vesentlige følgende hovedregler for plasering av de enkelte tjenestemenn i forhold til hinannen:

1. En av høyere lønnsklasse regnes foran en av lavere lønnsklasse.
2. Innen lønnsklassen regnes fast ansatte foran de midlertidige. Rekkefølgen for øvrig er etter den faste ansettelse eller hvis vedkommende har vært midlertidig ansatt i samme klasse, fra det tidspunkt som alderstilleggene besluttet regnet, dog ikke i noe tilfelle ut over tjenestetiden i etaten i vedkommende klasse.
3. I tilfelle to er ansatt i samme lønnsklasse samtidig, tas hensyn til plasering i nest lavere klasse. Hvis de også der står likt, tas hensyn til innstilling ved ansettelsen eller hvis sådan ikke foreligger, deres alder.
4. Ved plasering gåes ut fra tiltredelsesdatoen, medmindre det i ansettelsesbrevet spesielt er anført at ansettelsen gjelder fra en bestemt dato.

Som tjenestetid etter § 7 regnes den samlede tjenestetid i etaten. Hovedstyret utarbeider og holder a jour en liste som viser både de faste og midlertidige tjenestemenns ansiennitet og tjenestetid etter foran nevnte regler. Tjenestemennene skal gis anledning til å gjøre seg bekjent med denne listen.

Ved permisjon uten lønn for varetakelse av private gjøremål kan fravær i et tidsrom av inntil 1 år medregnes i tjenestetiden. Hovedstyret kan bestemme at inntil 2 års fravær kan medregnes når rent spesielle forhold taler for det. Avgjørelse herom skal meddeles vedkommende samtidig med tilståelsen av permisjon.

Lov

av 15 februar 1918

Om offentlige tjenestemenn

med endringer sist ved lov av 10 juni 1938.

1ste kapitel.

Ansettelse.

§ 1. *Hva loven mener med offentlig tjenestemann.*

Med offentlig tjenestemann mener denne lov enhver, som er ansatt i statens eller en kommunes tjeneste og lønnes av det offentlige, dog ikke den, som midlertidig utfører sådan tjeneste eller er ansatt på prøve og heller ikke embetsmenn og de i den høyere almen-skole eller i folkeskolen ansatte lærere og lærerinner.

Bestemmelser om, hvem som skal regnes for offentlig tjenestemann, gis i tvilstilfelle av Kongen.

Ved avgjørelsen bør der tas hensyn til, om stillingen er tjenestemannens hovedverv eller bare gir ham en biinntekt ved siden av privat erverv. Likeså kan det tas i betraktning, om tjenestemannens arbeide er av offentligrettslig eller rent privatrettslig beskaffenhet.

Er en offentlig tjenestemann dels lønnet av staten og dels av kommune eller amt, avgjør Kongen, om vedkommende skal regnes for statstjenestemann eller kommunal tjenestemann.

§ 2. *Ansettelse av statens tjenestemenn.*

1. Er ikke annet fastsatt ved lov, avgjør Kongen, hvem som skal ansette statens tjenestemenn, og hvorledes der skal gåes frem ved ansettelsen.

Vil Kongen ikke selv utøve ansettelsesretten, kan han henlegge den til et regjeringsdepartement, et kollegialt styre for en tjenestegren eller et ansettelsesråd.

2.¹⁾ Har Kongen lagt ansettelsesretten til et regjeringsdepartement, kan han bestemme at et innstillingsråd, som den nærmest foresatte tjenestemyndighet er medlem av, skal gi innstilling om ansettelsen. Kongen kan i så fall bestemme at innstillingsrådet skal

¹⁾ Lov av 10 juni 1938 nr. 2.

tre istedenfor ansettelsesmyndigheten med hensyn til forskriftene i §§ 5, 6, 7, 19, 21, 22 og 25 eller enkelte av disse.

Har Kongen lagt ansettelsesretten til noen annen enn den nærmest foresatte tjenestemyndighet, skal denne gi innstilling om ansettelsen. Innstilling fra denne myndighet faller bort, om ansettelsesretten er hos et råd, som den nærmest foresatte tjenestemyndighet er medlem av.

Tvil om hvem som skal regnes for den nærmest foresatte tjenestemyndighet i forhold til bestemmelsene i foranstående to avsnitt, avgjøres av Kongen.

3. Er ansettelsesretten hos noen annen enn Kongen, og vedkommende ansettelsesmyndighet vil ansette noen, som ikke er innstillet, skal uttalelse om ham innhentes fra innstillingsmyndigheten. Bli han ikke innstillet, og ansettelsesmyndigheten fastholder sin mening, skal saken forelegges for Kongen, om ansettelsesretten ligger hos et regjeringsdepartement, og ellers for den myndighet, som reglementet bestemmer.

4. Bli der i et kollegialt styre eller et ansettelsesråd ikke enig om en ansettelse, kan hvert medlem kreve saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement eller for den myndighet, som reglement bestemmer. Ansettes kan i så fall bare en av dem, som ansettelsesmyndighetens medlemmer har delt seg imellom.

5. Ved ansettelsen utferdiges et ansettelsesbrev. Forskrifter om, hva dette skal inneholde, gis ved reglement.

6. Bestemmelsene i postene 1—5 gjelder ikke Stortingets eller Statsrevisjonens funksjonærer.

§ 3. *Ansettelse av kommunale tjenestemenn.*

I de tilfelle, da retten til å ansette kommunale tjenestemenn ikke er fastsatt ved lov, tilligger denne rett kommunestyret for de engere kommuners og amtstinget for amtskommunens vedkommende.

Vil kommunestyret eller amtstinget ikke selv utøve ansettelsesretten, kan den legges til formannskapet eller til et kollegialt styre for en tjenestegren eller til et ansettelsesråd.

Ved ansettelsen skal der utferdiges et ansettelsesbrev. Forskrifter om, hva ansettelsesbrevene skal inneholde, gis ved reglement.

§ 4. *Opprykningsstillinger.*

For statstjenestestillinger, som ikke hører under Stortinget eller Statsrevisjonen, fastsetter Kongen ved reglement, hvilke stillinger i hver enkelt tjenestegren som regel skal besettes ved opprykning fra lavere stilling eller overflytning fra likeartet stilling, og hvilke etter alminnelig konkurranse eller på annen måte.

For byene og amtene skal bystyret og amtstinget gi tilsvarende bestemmelser.

Om et herred for noen tjenestegren skal gi tilsvarende bestemmelser, fastsettes av Kongen, etterat herredsstyret har hatt anledning til å uttale seg.

Reglementet og de her nevnte bestemmelser kan bare fravikes av den myndighet, som har gitt dem, eller med dennes samtykke.

2net kapitel.

Arlig fritid. Sykdom. Tjenesteulykker. Dødsfall.

§ 5. *Arlig fritid.*

Offentlige tjenestemenn med plikt til stadig tjeneste og med over et års tjenestetid skal hvert år gis en sammenhengende fritid på minst 14 dager, såfremt ikke ansettelsesmyndigheten finner, at særlige forhold er til hinder for det, i hvilket tilfelle fritiden kan gis det neste år.

§ 6. *Sykdom.*

Blir en offentlig tjenestemann syk og for en tid ufør til tjeneste, har han rett til tjenestefrihet med full lønn i inntil tre måneder. En offentlig tjenestemann, som i et kalenderår har hatt full lønn under tjenesteuførhet på grunn av sykdom, i tre måneder, har ikke krav på lønn under ny tjenesteuførhet på grunn av sykdom, før han har tjenstgjort i minst en måned, og ikke i mer enn ytterligere en måned i det samme kalenderår.

Om han ikke innen tre måneder er blitt tjenestefør igjen, eller om han i et kalenderår har hatt fire måneders tjenestefrihet for sykdom, kan vedkommende ansettelsesmyndighet gi ham ytterligere inntil ni måneders tjenestefrihet med full eller avkortet lønn.

Er han medlem av en offentlig sykekasse, skal de sykepenger, han, eller i tilfelle av sykehuspleie, hans familie får, trekkes fra i den lønn, som utbetales etter denne paragraf.

§ 7. *Tjenesteulykker.*

Rammes en offentlig tjenestemann av en ulykke i tjenesten eller som følge av tjenesten, skal det offentlige bære utgiftene ved sykebehandling og helbredelse.

Er han som følge av ulykken for en tid blitt ufør til tjeneste, kan han kreve full lønn i inntil seks måneder. Også etter utløpet av denne tid kan vedkommende ansettelsesmyndighet gi ham full lønn, til han atter er tjenestefør.

Den, der som følge av ulykken er blitt ufør til arbeide, skal

ha skadebot. Er han blitt helt ufør eller som følge av ulykken må gå ut av tjenesten, skal skadeboten være en årlig livrente på seksti hundredeler av lønnen, regnet fra den dag, han trer av. Er han ikke helt ufør til arbeide, kan skadeboten settes ned og fastsettes i forhold til hans arbeidsuførhet.

Er han lønnet med sportler eller avgifter, skal der ved fastsettelsen av skadeboten, forsåvidt angår denne del av inntekten, gåes ut fra gjennomsnittet i de fem siste år.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke legemsskader eller helbredsskader, som pådras på grunn av krig.

§ 8. *Tjenesteulykke med døden til følge.*

Har en tjenesteulykke hatt døden til følge, kan enke, barn og slektninger i rett ned- eller oppstigende linje kreve skadebot på de vilkår, som er fastsatt i § 5 i lov av 13 august 1915 om ulykkesforsikring, dog således, at for barn ytes skadebot inntil dets fylte 18de år. Skadeboten betales ikke for den tid, hvori lønn utbetales etter denne lovs § 12.

Bestemmelsen gjelder ikke dødsfall forårsaket ved krig.

Dersom enken ved sin død har etterlatt seg barn eller andre, hun har sørget for, skal skadeboten utbetales for en måned etter dødsfallet.

§ 9. *Fradrag for hjelp av sykekasse m. v.*

Er vedkommende tjenestemann medlem av en offentlig sykekasse, eller er han av det offentlige forsikret i henhold til gjeldende lov om offentlig ulykkesforsikring, skal den hjelp, som der ved blir ytet ham, eller i tilfelle av forpleining på sykehus hans familie, eller i tilfelle av død hans etterlatte, komme til fradrag i det, som kan kreves etter §§ 7 og 8.

Dersom vedkommende tjenestemann eller hans erstatningsberettigede etterlatte får pensjon av en offentlig pensjonskasse, skal der i skadeboten etter §§ 7 og 8 gjøres fradrag for denne pensjon, men ikke for den del, som svarer til tjenstemannens innskudd i kassen utover, hva han pliktet å innskyte.

§ 10. *Selvforskyldt sykdom eller skade.*

Har en offentlig tjenestemann med vilje påført seg sykdom eller skade, faller ytelse etter §§ 6 og 7 bort.

§ 11. *Tredjemanns ansvar for tjenesteulykker.*

Krav mot tredjemann for tjenesteulykke går over på det offentlige i den utstrekning, det er nødvendig for å dekke det offentliges ansvar etter foregående paragrafer.

§ 12. *Utbetaling av lønn m. v. etter dødsfall.*

Når en offentlig tjenestemann dør, skal hans lønn, ventepenger eller pensjon utbetales hans etterlatte for en måned etter dødsfallet.

§ 13. *Stedfortreder.*

Er en offentlig tjenestemann tjenestefri av sådan grunn som nevnt i §§ 5, 6 og 7, plikter en annen offentlig tjenestemann i samme tjenestegren eller en fast ansatt betjent hos vedkommende tjenestemann i den utstrekning, det er forenlig med ansettelsesvilkårene, å overta hans tjenesteplikter i hans fravær uten særskilt vederlag. Under samme betingelser kan han av den nærmest foresatte tjenestemyndighet pålegges å utføre den tjenestefries tjenesteplikter ved siden av sitt eget arbeide i den utstrekning, det finnes rimelig.

Plikten til å overta en annens tjenestestilling eller til å utføre en annen tjenestemanns arbeide ved siden av sitt eget gjelder dog ikke ut over to måneder i et kalenderår.

Ved reglement kan det pålegges offentlige tjenestemenn å yte tilskudd til vikarkasse.

§ 14. *Twist om ytelsene.*

Twist om ytelser etter §§ 6.—10 skal forelegges for Riksforsikringsanstalten. Dennes avgjørelse kan ankes inn for Riksforsikrings appellkommisjon.

Ankekrav må fremsettes innen seks uker, etterat vedkommende har fått melding om Riksforsikringsanstaltens avgjørelse. Appellkommisjonens skjønsmessige avgjørelser er endelige og kan ikke prøves av domstolene.

§ 15. *Fordeling av utgiftene.*

Er en offentlig tjenestemann lønnet dels av staten, dels av kommune eller amt, skal de utgifter, det offentlige får på grunn av bestemmelsene i §§ 5—8, fordeles mellom dem, som utreder lønnen i forhold til enhvers bidrag til den samlede lønn.

3dje kapitel.¹⁾

Tjenestemannsutvalg.

§ 16. *Opprettelse av tjenestemannsutvalg.*

Vedkommende regjeringsdepartementet kan bestemme, at der for en statstjenestegren eller visse avdelinger av en sådan skal opp-

¹⁾ 3dje kapitel er opphevet for statstjenestemennenes vedkommende ved lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 11.

rettes tjenestemannsutvalg. Det samme kan amtsting og kommune- styre bestemme for en kommunal tjenestegren eller visse avdelinger av en sådan.

Før utvalg opprettes, bør uttalelser innhentes fra vedkommende tjenestesjef og fra tillitsmenn for de underordnede.

Har en tjenestegren minst ti tjenestemenn, og flertallet av dem krever tjenestemannsutvalg opprettet, skal kravet etterkommes.

§ 17. *Utvalgenes sammensetning m. v.*

Tjenestemannsutvalgenes medlemmer velges av tjenestemennene i vedkommende tjenestegren eller avdeling av den. Enhver stemmeberettiget kan velges, såfremt han har tjent minst et år i vedkom- mende tjenestegren.

Forholdsvalg skal brukes, dersom minst en femtepart av de stemmeberettigede krever det.

Den myndighet, som har bestemt, at tjenestemannsutvalget skal opprettes, kan gi bestemmelse om plikt til å delta i valg og til å la seg velge, om varslet til møter av de stemmeberettigede og om be- kjentgjørelser av møtene. I øvrig fastsetter de stemmeberettigede selv sine vedtekter og gir bestemmelser om utvalgets myndighet og forretningsførsel.

Hvis minst tre utvalg innenfor samme tjenestegren erholder samtykke til det av de stemmeberettigede, kan de opprette et felles- utvalg, om hvis sammensetning, myndighet og forretningsførsel de stedlige utvalg selv treffer bestemmelser.

§ 18. *Utvalgenes gjøremål.*

1. Tjenestemannsutvalgenes og fellesutvalgenes oppgave er å vareta tjenestemennenes interesser med hensyn til tjeneste- og lønns- vilkår og å uttale seg om tjenestespørsmål og tjenesteforhold.

2. Ved reglement kan det bestemmes, at tjenestemannsutvalget og fellesutvalget til bestemte tider skal tre sammen med represen- tanter for tjenestegiveren til forhandlinger og drøftelser.

3. Hvem som under forhandlinger med tjenestemannsutvalget og fellesutvalget og i fellesmøter etter post 2 skal representere tje- nestegiveren, fastsettes ved instruks, som på statens vegne gis av Kongen eller den, han bemyndiger, for amtet av amtstinget og for kommunen av kommunestyret. Den myndighet, som gir instruks, kan på ethvert tidspunkt bestemme, at andre enn de i instruks, en nevnte skal inntre som tjenestegiverens representanter.

4de kapitel.

Oppsigelse. Forseelser. Avskjed.

§ 19. *Oppsigelse i de tre første tjenestear.*

En offentlig tjenestemann med under tre års tjeneste i vedkommende tjenestegren kan av ansettelsesmyndigheten sies opp med tre måneders varsel, hvis ikke annet er bestemt ved lov.

Er tjenestetiden under 1 år, kan oppsigelsesfristen ved reglement nedsettes til én måned.

Regler om beregningen av tjenestetiden fastsettes ved reglement. En tjenestemann, som er oppsagt av noen annen enn Kongen, kan innen 14 dager, etterat oppsigelsen er meddelt ham, anke den inn for overordnet myndighet. Reglene herom fastsettes ved reglement.

§ 20. *Oppsigelse etter 3 års tjenestetid.*

En offentlig tjenestemann kan også etter tre års tjenestetid sies opp, om hans stilling blir overflødig eller nedlegges.

Det samme gjelder, når tjenestemannen inntar ledende stilling i anlegg eller virksomheter av forretningsmessig eller ervervsmessig art. Hvilke stillinger der inngår under dette ledd, bestemmes ved reglement.

Oppsigelsesfristen er seks måneder. For tjenestemann med under seks års tjenestetid kan den ved reglement nedsettes til tre måneder.

En oppsagt tjenestemann med minst femten års tjenestetid kan for inntil to år kreve som ventepenger seksti hundredeler av sin lønn. Ventepengene faller bort, om han ikke vil ta annen offentlig stilling, som blir budt ham, og som er lønnet med minst åtti hundredeler av den tidligere lønn og i øvrig noenlunde svarer til den stilling, han før hadde.

Oppsies en tjenestemann med mindre enn 15 års tjenestetid, skal han såvidt mulig gis anledning til å komme i annen tjenestestilling hos samme tjenestegiver, og om denne er staten, såvidt mulig i samme tjenestegren.

Om beregningen av tjenestetiden gjelder foregående paragraf.

§ 21. *Ordensstraffer.*

1. En offentlig tjenestemann, som ikke går inn under den militære straffelov, kan ilegges ordensstraff for forseelser i tjenesten eller for usømmelig eller uverdigg atferd i eller utenfor tjenesten.

2. Ordensstraffene er:

a. bøter, dog ikke utover en måneds lønn;

- b. forlengelse med inntil to år av den tid, som kreves for å få alderstillegg;
- c. suspendering i inntil tre måneder uten lønn;
- d. overflytning til en annen tjenestestilling av like eller lavere grad, forsåvidt det er forenlig med ansettelsesvilkårene.

Alderstillegg, som blir nektet, lønn, som innspares under suspendering, og bøter skal tilfalle innretning med et formål, som kommer offentlige tjenestemenn eller deres etterlatte til gode.

På ordensstraffene får reglene i § 23 første og annet ledd og i § 24 tilsvarende anvendelse. Ordensstraffene og deres begrunnelse skal meddeles skriftlig. De ilegges av den myndighet, som har ansettelsesretten. Dog kan Kongen overlate sin rett til å ilegge ordensstraff til vedkommende regjeringsdepartement og kommunestyret til formannskapet.

§ 22. *Avskjed.*

Er ikke annet bestemt ved lov, kan en offentlig tjenestemann avskjediges av den, som har ansettelsesretten:

- a. når han viser seg å være varig uskikket til forsvarlig å utføre sitt arbeide, eller han ikke lenger har de nødvendige eller gyldige foreskrevne betingelser for å sitte i stillingen;
- b. når han gjør seg skyldig i grov uforstand i tjenesten, med vilje krenker sin tjenesteplikt, tross tidligere skriftlig advarsel eller irrettesettelse fra nærmest foresatte tjenestemyndighet, viser forsømmelighet eller slurv i tjenesten, har vært beruset i tjenesten, eller når han ved drikkfeldighet eller ved usømmelig atferd i eller utenfor tjenesten viser seg uverdigg til sin stilling eller nedbryter den aktelse eller tillit, som stillingen krever.

Foruten i disse tilfelle kan en tjenestemann avskjediges, når han har nådd den alder eller tjenestetid, som er eller blir fastsatt for hans pensjonsrett av offentlig kasse.

§ 23. *Fremgangsmåten ved avskjedigelse.*

Ingen må avskjediges, uten at han har fått adgang til å forklare seg skriftlig for den myndighet, som har avgjørelsen. Likeledes har han rett til å forklare seg muntlig. Han skal dessuten ha hatt anledning til å gjøre seg bekjent med klagen og de opplysninger, hvorpå den er bygget.

Trenges andre opplysninger, og vedkommende myndighet ikke uten vanskelighet kan innhente dem selv, kan den søke saken opplyst ved et av sine medlemmer eller ved en annen offentlig tjenestemann, men ikke ved den, som har reist klagen.

Etterforskning kan av vedkommende myndighet så vel som av tjenestemannen kreves etter straffeprosesslovens regler.

Avskjeden og grunnene for den skal meddeles skriftlig.

§ 24. *Anke over avskjed.*

En offentlig tjenestemann, som er avskjediget av et regjeringsdepartement, kan anke avskjeden inn for Kongen. I andre tilfelle kan avskjed fra stillinger i statens tjeneste, som ikke hører under Stortinget eller Statsrevisjonen, innankes for vedkommende regjeringsdepartement.

En tjenestemann, som er avskjediget av underordnet kommunal myndighet, kan anke avskjeden inn henholdsvis for kommunestyret eller for amtsrådet, jfr. § 31, post 2.

Anken har oppsettende virkning. De nærmere regler om ankeinstanser m. v. fastsettes ved reglement.

De skjønsmessige avgjørelser vedkommende avskjedigelses-spørsmålet kan ikke prøves av domstolene under en sak om avskjedigelsens lovlighet. Såfremt loven tilsteder anke, må sådan finne sted, før sak anlegges.

§ 25. *Midlertidig fjernelse fra tjenesten.*

En offentlig tjenestemann kan av den nærmest foresatte tjenestemyndighet midlertidig fjernes fra tjenesten, når det antas, at der foreligger en gyldig grunn til å gi ham avskjed, og tjenestens tarv krever, at han straks fjernes. Beslutningen skal uten opphold meldes til ansettelsesmyndigheten.

Vedkommende tjenestemann kan kreve sin lønn, til ansettelsesmyndighetens bestemmelse om avskjed er truffet.

§ 26. *Straff-forfølgning etter ordensstraff eller avskjed.*

Er en offentlig tjenestemann ilagt ordensstraff eller gitt avskjed for et forhold, som er straffbart etter den alminnelige borgerlige straffelov, utelukkes ikke derved alminnelig straff-forfølgning; men ved straffutmålingen skal der tas hensyn til ordensstraffen eller avskjeden.

§ 27. *Offentlig tjenestemanns rett til å si opp.*

En offentlig tjenestemann kan si opp sin stilling med 3 måneders varsel, hvis han ikke er ansatt for en viss tid. Ved reglement kan varslet gjøres kortere.

Har offentlige tjenestemenn oppsagt sine stillinger, kan ansettelsesmyndigheten, hvis den skjønner, at de har gjort dette etter avtale eller i forståelse med hverandre, og fratredelsen ville utsette

viktige samfunnsinteresser for fare, pålegge dem som tjenesteplikt å bli stående i tjenesten også, etterat oppsigelsesfristen er løpet ut, men ikke utover tre måneder.

Pålegget må være gitt innen 14 dager etter oppsigelsen. Over pålegget kan der ankes overensstemmende med reglene i § 24 første og annet ledd. Anken har ikke oppsettende virkning.

§ 28. *Arbeidsstans.*

Har offentlige tjenestemenn etter avtale eller i forståelse med hverandre ulovlig nedlagt arbeidet, kan de avskjediges, uten at reglene i §§ 23 og 24 blir fulgt.

5te kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 29. *Reglementer.*

Når det foran er sagt, at noe kan eller skal fastsettes ved reglement, skal dette gis av Kongen eller det regjeringsdepartement, han bestemmer, forsåvidt angår statsstillinger, og av amtstinget eller kommunestyret, forsåvidt angår kommunale tjenestestillinger.

Når unntas reglementene for Stortingets og Statsrevisjonens tjenestemenn og de, som er gitt av Kongen eller et regjeringsdepartement, skal Kongen eller det regjeringsdepartement, han bestemmer, stadfeste forandringer i gjeldende reglementer og alle nye reglementer, som denne lov gjør påkrevd.

Forinnen reglement utferdiges, skal utkast til dette forelegges vedkommende tjenestemannsutvalg til uttalelse.

Har en kommune ikke innen den tid, Kongen bestemmer, innsendt til vedkommende regjeringsdepartement forslag til pliktig reglement for sine tjenestemenn, skal det gis av departementet.

§ 30. *Uttrykket «offentlig tjenestemann» i straffelovens § 324.*

Enhver, som etter denne lov regnes for offentlig tjenestemann, skal også regnes for sådan i forhold til § 324 i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902.

§ 31. *Lover, som oppheves og endres.*

1. Fra den tid, denne lov trer i kraft, oppheves:

Christian den 5tes norske lov 3—4—9,

forordninger og reskripter om politivesenet i forskjellige kjøpstæder av 22 oktober 1701, I, art. 3, jfr. 8 august 1738, 24

januar 1710, I, art. 3, 12 februar 1745, I, art. 3, 23 september 1763 § 5 og 5 juni 1776 A § 3, forsåvidt de fremdeles gjelder.

§ 32 i lov om formannskaper i kjøpstedene av 14 januar 1837, samt

bestemmelser i gjeldende lover om oppsigelse av de offentlige tjenestemenn, som inngår under denne lov.

2. Fra den tid, denne lov trer i kraft, skal den ansettelses- og avskjedigelsesrett, som etter gjeldende lover tilligger amtmannen, utøves av et amtsråd med amtmannen som formann og med to andre medlemmer, valgt av amtstinget for 3 år om gangen.
3. Fra den tid, denne lov trer i kraft, skal forskriftene i § 2 nr. 3 i denne lov følges ved ansettelser i henhold til:
 - § 15, 1ste punktum, i lov av 21 juni 1895 om Den Norske Enkekasse,
 - § 10, 1ste punktum, i lov av 19 desember 1898 om jordmødre, således at herredstyrets uttalelse regnes som innstilling.
 - § 10, 2net punktum, i lov av 26 mai 1899 om lodsvesenet,
 - § 24, 2net, 4de og 6te punktum, i lov av 9 oktober 1905 om det kongelige Frederiks Universitet, og
 - §§ 13 og 14 i lov av 21 juni 1912 om veivesenet.
4. Fra den tid, denne lov trer i kraft, skal denne lovs regler i § 22 om avskjedigelsesgrunner samt i §§ 23 og 24 siste punktum¹⁾ gjelde ved avskjedigelse i henhold til:
 - § 2 i lov av 4 juni 1892 om forkynnelser m. m., og
 - § 25 i lov av 9 oktober 1905 om det kongelige Frederiks Universitet.

§ 32.²⁾ *Lovens ikrafttreden.*

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter³⁾.

Kongen kan sette loven i kraft særskilt for statstjenestemenn og for kommunale tjenestemenn.

¹⁾ Feilaktig for nestsiste punktum.

²⁾ Lov av 14 desember 1918.

³⁾ I kraft fra 1 juli 1919 for statstjenestemennenes vedkommende ved res. 13 juni 1919.

LOV

OM

OFFENTLIGE TJENESTEMENNS
SKYSS- OG KOSTGODTGJØRELSE

AV 25 JUNI 1926 OG 6 JUNI 1930

MED TILHØRENDE REGULATIV

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO 1952

Lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse

av 25 juni 1926 og 6 juni 1930.

§ 1. Offentlige tjenestemenn er for reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse og kostgodtgjørelse for, berettiget til å oppebære sådan godtgjørelse etter de regler som er fastsatt i eller i henhold til denne lov.

§ 2. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke satsene for skyssgodtgjørelsen og kostgodtgjørelsen for reiser innen riket og gir regler om beregningen og om når godtgjørelse kan fordres.

For så vidt tjenestemennene med hensyn til kostgodtgjørelsen inndeles i klasser, fastsettes fordelingen av tjenestemenn innen klassene av Kongen eller den han bemyndiger.

For reiser innen et bestemt tjeneste- eller arbeidsdistrikt kan Kongen fastsette lavere godtgjørelse enn den alminnelige og gi særlige regler for beregningen.

For medlemmer av offentlige kommisjoner og komiteer eller for noen hvem særskilt verv ellers er overdratt, fastsetter Kongen den kostgodtgjørelse som vedkommende skal ha.

§ 3. For reiser i statens ærend utenfor rikets grenser fastsetter Kongen eller den han bemyndiger skyss- og kostgodtgjørelsens størrelse.

§ 4. Utføres det på en og samme reise flere forretninger for det offentlige eller for private, blir skyssgodtgjørelsen og kostgodtgjørelsen å fordele på de forskjellige forretninger med en like part på hver forretning, dog således at en forretning ikke belastes med større utgifter enn om særskilt reise var foretatt for denne forretning.

§ 5. Regninger over skyss- og kostgodtgjørelse som tilkommer noen av det offentlige etter denne lov, skal for så vidt ingen tidsbestemmelse på annet sted måtte være gitt, være sendt inn til vedkommende myndighet senest innen 2, for nominasjonsmenn senest innen 6 måneder etter at reisen er tilendebrakt. Fra tjenestemenn som ifølge særskilt forskrift utferdiger sine regninger for skyss- og kostgodtgjørelse kvartalsvis, må regning være sendt inn senest innen 2 måneder etter utløpet av det kvartal som reisen er foretatt i. Oversittes fristen, godtgjøres ikke fordringen av det offentlige.

Regning som har vært sendt inn innen den fastsatte tidsfrist og som sendes tilbake til regningsutstederen, undergis en ny foreldelsesfrist av inntil 2, for nominasjonsmenn inntil 6 måneder fra den dag regningen av vedkommende myndighet sendes tilbake til regningsutstederen.

Kongen eller den han bemyndiger, kan samtykke i utbetaling også etter foreldelsesfristens utløp.

For så vidt regningen for en reise som det er mottatt forskudd for, foreldes i medfør av nærværende paragraf, blir forskuddet å betale tilbake.

Et etter foreløpig anvisning utbetalt beløp som i henhold til bestemmelsene i nærværende paragraf ikke skulle ha vært utbetalt, kan tilbakesøkes.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter. Fra samme tid oppheves lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 9 august 1918 med tilleggslover av 7 juli 1922 og 17 juli 1925.

Regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket

av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931, 30 juni 1932, 29 mai 1936, 3 juni 1938, 19 juli 1946, 30 mai 1947, 25 juni 1948, 2 juli 1948, 17 mars 1950, 15 desember 1950 og 22 juni 1951.

I. Skyssgodtgjørelsen.

§ 1. Skyssgodtgjørelsen beregnes etter følgende regulativ:
Egen automobil:

For de første 3 000 km i en budsjettermin	50	øre	pr.	km
» » neste 6 000 » —»—	40	»	»	»
» det overskytende antall km i en budsjettermin	30	»	»	»
Egen motorsykkel	27	»	»	»
Egen hest	60	»	»	»
Egen rein	50	»	»	»

Tillegg for fører (vappus) 35 øre pr. km, og 15 øre pr. km for hver lessrein og reserverein. Ved fangetransport med rein er tillegget 30 øre pr. km for hver fange.

Andre framkomstmidler til lands (herunder fottmarsj)	25	»	»	»
Egen motorbåt, mindre	60	»	»	»
Egen større motorbåt, godtgjørelsen fastsettes i hvert enkelt tilfelle. Søknad sendes gjennom fagdepartementet til Samferdselsdepartementet.				
Annet skyssmiddel til yanns	50	»	»	»

Motorbåt som enten er lenger enn 8 meter, eller har kraftigere motor enn 8 hk, regnes for større motorbåt.

§ 2. For reiser med jernbane kan beregnes godtgjørelse^{*} etter de takster for annen eller tredje klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning og tog.

For reiser med ruteskip og rutegående motorbåt kan godtgjørelsen beregnes etter den takst som gjelder for beste plass.

For reiser med automobilruter og med elektrisk sporveg beregnes godtgjørelsen etter den takst som gjelder for vedkommende strekning. Under automobilrute i denne forbindelse inngår enhver automobilrute, offentlig, kommunal eller privat, som er igangsatt for befordring av personer, jfr. lov av 11. juli 1947 om samferdsla.

For reiser med luftfartøy beregnes godtgjørelsen etter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute. Ingen er på grunn av noen bestemmelse i dette regulativ pliktig til å nytte luftfartøy på sine tjenestereiser.

Hvis det med hjemmel i bestemmelsene i dette regulativ beregnes skyssgodtgjørelse etter en takst som ikke er taksten for billigste plass, må regningsutstederen i sin reiseregning særskilt attestere at det er reist på en dyrere plass.

§ 3. Eget skyssmiddel kan bare nyttes på tjenestereiser når det departement som vedkommende tjenestemann sorterer under har samtykket i det. Slikt samtykke kan vedkommende departement bare gi tjenestemenn med avgrenset tjenestedistrikt, og i alminnelighet bare for reiser innen distriktet. Samtykke kan bare gis i tilfelle som ikke strider mot bestemmelsen i regulativets § 14, og når det vil volde en vesentlig ulempe for utførelsen av tjenesteoppdraget at reisen foretas med de rutegående samferdselsmidler.

Godtgjørelsen for bruk av eget skyssmiddel beregnes i samsvar med de i regulativets § 1 nevnte satser.

For tjenestemenn som ikke har avgrenset tjenestedistrikt, blir spørsmålet om samtykke skal gis og i hvilken utstrekning bruk av eget skyssmiddel skal tillates, å avgjøre av Samferdselsdepartementet.

§ 4. Foregår reisen med sådan skyss fra en offentlig skyssstasjon som det erlegges forhøyet skyssbetaling for i henhold til skyssregulativets § 1 siste ledd (nattskyss) eller som det er fastsatt forhøyet skyssbetaling for i henhold til samme regulativs § 2, forhøyes tjenestemannens skyssgodtgjørelse med et tilsvarende beløp.

§ 5. Benyttes det på tjenestereiser leidd skyssmiddel, godtgjøres medgatte, legitimerede utgifter.

Reiseregningen må i slike tilfelle forsynes med regningsutstederens redegjørelse for grunnen til at det har vært nødvendig å nytte leidd skyssmiddel, samt erklæring om at det med samme skyss-

middel ikke har reist noen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse.

§ 6. Når to eller flere tjenestemenn reiser sammen i leidd automobil, motorsykkel eller motorbåt, får hver godtgjort sin forholdsmessige del av de medgåtte utgifter, dog tilsammen minst samme godtgjørelse som når en tjenestemann reiser alene.

Når to eller flere reiser sammen i automobil, motorsykkel eller motorbåt, tilhørende en av de reisende, får denne siste samme godtgjørelse som når han reiser alene. De øvrige får hver 10 øre pr. km.

§ 7. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og motorsykkel med sidevogn bare beregnes $\frac{3}{4}$ og for båtskyss bare $\frac{1}{2}$ av den fastsatte godtgjørelse nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevitner, når de reiser sammen med et annet stevnevitne eller med tilkalt vitne.
2. Stevnevitner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalt vitner.
3. Tilkalte vitner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de alminnelige saking, når to betjenter reiser sammen.
5. Tolloppsynsmenn I og II når to reiser sammen.

I de ovenfor nevnte tilfelle beregnes for skyss med egen rein 38 øre pr. km for hver tjenestemann, mens tilleggene for fører, tøyets transport og reserverein beregnes felles for de tjenestemenn som reiser sammen.

Reiser tolloppsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer alminnelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne seg sådan.

Beredne offiserer er, når de på reiser med ruteskip eller jernbane fører med seg egen hest til bruk i tjenesten berettiget til å få den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort etter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, etter å ha brakt tjenestehest fram til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes alminnelig skyssgodtgjørelse.

§ 8. Når reisen foregår utenfor de alminnelige skyssruter med skyssmiddel som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hadde utgifter, for så vidt ikke disse dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de alminnelige skyssruter, for så vidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig opphold mellom stasjonene.

Hvor skyss bare kan skje på sal, kløv eller med rein, eller hvor den reisende bare kan komme fram til fots og hans tøy m. v.

må bæres, er han berettiget til, foruten den godtgjørelse pr. km som tilkommer ham etter regulativet, å få erstattet etter regning nødvendige utlegg til befordring av sitt tøy samt for veiviser hvor sådan er brukt; dessuten hva han måtte ha utlagt til skyss for seg selv utover nevnte regulativsats.

§ 9. Tjenestemenn som bruker båtskyss, er i særegne tilfelle, når reisen lengde, farvannets beskaffenhet eller båtens størrelse m. m. nødvendiggjør bruk av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hatte utgifter utover den godtgjørelse som tilkommer dem etter det til enhver tid gjeldende alminnelige regulativ.

Den som således beregner seg forhøyet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevitnelse om at reisen ikke uten skade kunne utsettes, og at forsterket skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært skyssset noen annen til skyssgodtgjørelse berettiget enn oppgitt i regningen.

§ 10. For befordring innen en bys grenser mellom vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskipsbrygge godtgjøres de hatte utlegg for så vidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordring.

For reiser som bare foregår innen en bys grenser tilstås ikke skyssgodtgjørelse. Dog kan Kongen gjøre unntak fra denne bestemmelse for byer hvis utstrekning eller samferdselsforhold gjør at regelen vil virke særlig urimelig.*)

*) Ved kgl. resolusjon av 2 juli 1948 er det innført følgende særregler for reiser som bare foregår innen Oslos, Kongsbergs og Moss's grenser: Skyssgodtgjørelse i samsvar med regulativets bestemmelser kan for reiser innen følgende byer ikke beregnes for reiser som bare foregår innenfor de områder som avgrenses av følgende linjer:

Oslo:

I vest følges Lysakerelva fra munningen og oppover inntil i høyde med Ankervegen, derfra rett østover til nordenden av Besserudtjern, og derfra til sydspissen av Sognsvatn, videre til sydspissen av Maridalsvatn, sydøstover til Trollvatn, og sydover til Trondheimsvegen ved Brubekk, derfra til Alnabru st. og videre over Hellerud gård til Ulsrud gård, derfra til sydspissen av Østensjøvatn, til Enebakkvegen som følges sydover til Skullerudkrysset, derfra følges Ljanselva til fjorden. Av øyene regnes Ulvøya, Ormøya, Sjursøya og Hovedøya som beliggende innenfor det avgrensede byområdet.

Kongsberg:

I nord fra Gomsrud gård på Numedalsvegen, sydvestover forbi Tangen gård og videre til og med Hannibalbakken, derfra sydover til Svartåstjern, og videre i sydøstlig retning til bygrensen på veien Sagrenna—Notodden, derfra følges bygrensen nordøstover til Fauleplassen under

§ 11. Foruten den fastsatte skyssgodtgjørelse, som også innbefatter tilsigelsespenger samt leie av båt og andre reiseredskaper, får samtlige tjenestemenn erstatning etter regning for nødvendige utlegg til

- a) skyss til og fra ruteskip,
- b) transport av nødvendig bagasje så vel på selve reisen som mellom bopel eller forretningssted og det sted hvor reisen begynner eller ender,
- c) bom-, bru-, brygge-, fløtt- og ferjepenger, innskrivningspenger, kanalavgift, slusepenger, telefon- og telegramgebyrer vedkommende reisen, plassbillett og soveplass på jernbane og ruteskip og andre nødvendige utgifter til selve skyssen med jernbane eller ruteskip.
- d) Legitimerte utlegg til ulykkesforsikring for reise med fly for en forsikringssum av inntil kr. 50 000 ved dødsfall og invaliditet. Videre kan Samferdselsdepartementet tilstå erstatning for skader på og tap av reisegods for en verdi av inntil kr. 1 000,00.

§ 12. Den minste veilengde som må reises når godtgjørelse for skyss skal kunne fordres, er 3 km fra reisens utgangspunkt eller 6 km tilsammen fram og tilbake. Lagrettemenn, domsmenn og skjønnsmenn får dog skyssgodtgjørelse bare når rettstedet er 10 km eller mer fra vedkommendes bosted.

Hvor en tjenestemann har sin bopel utenfor den by eller den kommune hvor han har sitt faste arbeidssted i stillings medfør (kontor, stasjon, arbeidsplass), vil ved reiser i stillings medfør det faste arbeidssted og ikke bopelen bli å regne for reisens utgangspunkt eller endepunkt. Unntagelser kan her gjøres av vedkommende departement hvor særlige hensyn måtte gi grunn til det.

Skyssen godtgjøres bare for den virkelige veilengde. Ved beregning av godtgjørelse etter kilometertakst regnes deler av km på $\frac{1}{2}$ km eller derover for hel km, mens deler under $\frac{1}{2}$ km settes ut av betraktning. For de strekninger hvor tjenestemannen har betalt for skyssen etter en større veilengde enn den virkelig reiste

Sulusåsen, og derfra i vestlig retning tilbake til Gomsrud gård på Numedalsvegen.

M o s s:

I nord fra Tigerplassen og vegen sydover til Gjerrebogen, derfra rett syd til Moss-elva. Linjen følger så bygrensen mot sydvest til Værlebukta, over denne til Reiertangen på Jeløy, og derfra mot nord over Frelsesarmeens Hvilehjem, Framnes, til vegkrysset Refnesalleen—Tronvik. Derfra over Barnehjemmet Orkerød og nordover til Kjellansvik, så videre østover over ballastmerket i Mossesundet, syd for Mollbekkstjernet tilbake til Tigerplassen.

i henhold til regler som gjelder for skyss fra offentlige skyss-stasjoner, tilkommer det ham skyssgodtgjørelse etter denne forøkte veilengde.

§ 13. Tjenestemenn som marsjerer med tropp — hvorom nærmere regler gis av Kongen — eller som av en eller annen grunn har fri skyss med et skyssmiddel der tilhører eller disponeres av det offentlige (stat, fylke eller kommune), eller et selskap som har tilskudd av det offentlige, får ikke skyssgodtgjørelse. Hvor en tjenestemann på reise med skyssmiddel som foran nevnt har fått moderasjon i billettprisen, får han ikke høyere skyssgodtgjørelse enn hva som svares til det utlegg han har hatt.

I de foregående ledd nevnte tilfelle får tjenestemannen godtgjort etter regning medgatte, nødvendige utgifter som omhandlet i § 11.

Hvor det ansees hensiktsmessig, kan det offentlige (stat, fylke eller kommune) stille til disposisjon skyssmidler som vedkommende tjenestemann er forpliktet til å bruke uten å kunne beregne skyssgodtgjørelse. Dette gjelder dog ikke tjenestemenn som etter vedkommende departements bestemmelse beregner sin skyssgodtgjørelse på tjenestereiser etter bestemmelsen i § 3 eller som har fått eller får vedkommende departements tillatelse til å bruke eget befordringsmiddel.

Skyssmiddel som stilles til disposisjon av fylke eller kommune, må godkjennes av vedkommende departement hvis tjenestemannen krever det.

§ 14. Den skyssgodtgjørelse som tilkommer noen etter dette regulativ, skal beregnes etter den vei og den måte som reisen med minst utgift kan foregå på (skyss- og kostgodtgjørelsen sett under ett, jfr. § 21) — alt for så vidt det ikke på grunn av særegne omstendigheter har vært av vesentlig betydning for det offentlige å foreta reisen ad annen vei eller på annen måte. Dette må i så fall angis i regningen med angivelse av hvilke skyssmidler er brukt og eventuelt hjemmel for anvendelsen.

II. Kostgodtgjørelsen.

§ 15. I tilfelle hvor det for reiser innen riket — enten i offentlige ærend eller til utførelse av forretninger for private — tilkommer offentlige tjenestemenn skyssgodtgjørelse etter nærværende regulativ, skal de også være berettiget til kostgodtgjørelse etter nedenstående forskrifter.

Det samme gjelder også:

1. Offentlige tjenestemenn som på sådanne reiser ellers ville ha

krav på alminnelig skyssgodtgjørelse, men som isteden derfor har fri skyss.

2. Marinens militære og sivilmilitære tjenestemenn med officers grad under sjøtjeneste så vel innenfor som utenfor rikets grenser.

Derimot skal nærværende regulativs forskrifter om kostgodtgjørelse ikke gjelde forlikskommisærer.

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således: kr. 16,00 pr. døgn, statsråder kr. 30,00, dog således at det for reiser som varer mindre enn 6 timer tilstås ingen kostgodtgjørelse, og for reiser som varer fra 6 til og med 10 timer er kostgodtgjørelsen kr. 8,00 for statsråder kr. 15,00.

Kostgodtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 16,00, for statsråder kr. 30,00.

§ 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får tjenestemenn et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 8,00, statsråder kr. 18,00, for hver natt som tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøyes med kr. 3,00 for hver natt den reisende må oppholde seg i kjøpstad eller ladested. På samme måte forhøyes tillegget for hver natt den reisende av tjenstlige grunner må oppholde seg på turist- eller høyfjellshotell. Betalt tilleggsavgift for hotellopphold som ikke overstiger et døgn refunderes.

Når kvarter anvises av det offentlige, faller nattillegget bort dersom det anviste kvarter tilfredsstillende rimelige krav og kvarteret stilles til gratis benyttelse for tjenestemannen. For benyttelse av offentlig kvarter som etter vedkommende departements skjønn ikke tilfredsstillende rimelige fordringer, fastsetter departementet en passende avgift, i hvilket tilfelle vanlig nattillegg kan beregnes.

Nattillegget faller bort for netter hvorfor det beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller ruteskip. Dersom imidlertid den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller ruteskip og må oppholde seg minst 6 timer av den mellomliggende dag i by eller landdistrikt, kan han — når ovennevnte nattillegg ikke beregnes — foruten nevnte utlegg til soveplass om natten beregne et tillegg til kostgodtgjørelsen for omhandlede opphold i by eller landdistrikt. Dette tillegg skal være av samme størrelse som nattillegget på det sted hvor tjenestemannen oppholder seg om dagen.

En tjenestemann har ikke krav på nattillegg for flere netter enn det antall døgn som han tilkommer kostgodtgjørelse for.

Som natt regnes tiden mellom kr. 23.00 og kl. 7.00.

§ 18. Den minste veilengde som må reises når kostgodtgjørelse skal kunne fordres, er 3 km fra reisen utgangspunkt eller 6 km tilsammen fram og tilbake (se herom § 12). Lagrettemenn, domsmenn og skjønnsmenn får dog kostgodtgjørelse bare når rettstedet er 10 km eller mer fra vedkommendes bosted.

Valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer tilkommer kostgodtgjørelse for forretningsdager selv om reise ikke foretas.

§ 19. Døgn etter dette regulativ regnes fra det klokkeslett reisen begynner. For reiser som varer mer enn ett døgn, regnes overskytende del av et døgn på 6 timer eller derover for helt døgn.

For reiser som varer mindre enn 6 timer, tilstås ingen kostgodtgjørelse, jfr. § 16. Unntatt herfra er dog de i foregående paragraf nevnte valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer, når det gjelder forretningsdager.

Leger i praksis får kostgodtgjørelse for alle reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse for.

§ 20. Kostgodtgjørelse kan alene beregnes for den tid som med nødvendighet medgår til reise til og fra forretningsstedet ad korteste vei eller på billigste måte (skyss- og kostgodtgjørelsen sett under ett, jfr. § 14), overensstemmende med de for beregningen av skyssgodtgjørelse gjeldende regler, samt til forretningens utførelse.

§ 21. Det tilkommer ikke nedennevnte tjenestemenn kostgodtgjørelse i følgende tilfelle:

1. Uthavnsbetjenter samt tollbetjenter og tolloppsynsmenn, som er stasjonert i uthavner på reiser innen det til vedkommende uthavnsstasjoner hørende distrikt. Likeledes kryssbetjenter på reiser i krysstiden.
2. Lensmenn på reiser i anledning av brann- og skattetaksasjoner eller til innhentelse av opplysninger vedkommende den alminnelige brannforsikring samt på reiser i postvesenets anliggender eller i anledning av de i lovene om brennevin og malt omhandlede forretninger.
3. Militære tjenestemenn på reiser eller under utførelse av tjenesteforretninger som det ved lønns- eller tilleggsregulativer eller andre bestemmelser måtte være fastsatt særskilt godtgjørelse for.

III. Alminnelige bestemmelser.

§ 22. Av militærpersoner går korporaler og menige ikke inn under nærværende regulativ.

§ 23. Foretar en offentlig tjenestemann reiser til utførelse av

forretninger som sorterer under en annen tjenestemann som det er fastsatt en høyere kostgodtgjørelse for, skal han for disse reiser være berettiget til å erholde samme kostgodtgjørelse som er fastsatt for den sistnevnte. Samme regel skal gjelde om overtagelse av annen tjenestemanns forretninger inntreer under reise som allerede er påbegynt. Enhver annen, hvem det overdras å utføre en offentlig tjenestemanns forretninger, skal være berettiget til samme skyss- og kostgodtgjørelse som er fastsatt for denne.

§ 24. Et passende forskudd på reiseutgifter kan anvises, når disse blir så store at utlegget vil bli for byrdefullt for den reisende.

**Tabell over lønninger for offentlige tjenestemenn i hovedstillinger
gjeldende fra 1. juli 1954.**

I Lønns- klasse	II Regulativ- lønn	III Nettolønn	IV Dyrtids- tillegg	V					
				Samlet kontantlønn III + IV					
				pr. år	pr. mnd.	pr. dag 28 dager	pr. dag 29 dager	pr. dag 30 dager	pr. dag 31 dager
0	3 800	3 420	2 471,60	5 891,60	491	17,54	16,93	16,37	15,84
	4 000	3 600	»	6 071,60	506	18,07	17,45	16,87	16,32
1	4 000	3 600	2 700	6 300	525	18,75	18,10	17,50	16,94
	4 500	4 050	»	6 750	562,50	20,09	19,40	18,75	18,15
	5 000	4 500	»	7 200	600	21,43	20,69	20,00	19,35
	5 250	4 725	»	7 425	618,75	22,10	21,34	20,63	19,96
	5 500	4 950	»	7 650	637,50	22,77	21,98	21,25	20,56
	5 750	5 175	»	7 875	656,25	23,44	22,63	21,88	21,17
	6 000	5 400	»	8 100	675	24,11	23,28	22,50	21,77
2	4 500	4 050	2 700	6 750	562,50	20,09	19,40	18,75	18,15
	5 000	4 500	»	7 200	600	21,43	20,69	20,00	19,35
	5 500	4 950	»	7 650	637,50	22,77	21,98	21,25	20,56
	5 750	5 175	»	7 875	656,25	23,44	22,63	21,88	21,17
	6 000	5 400	»	8 100	675	24,11	23,28	22,50	21,77
	6 250	5 625	»	8 325	693,75	24,78	23,92	23,13	22,38
	6 500	5 850	»	8 550	712,50	25,45	24,57	23,75	22,98
3	5 000	4 500	2 700	7 200	600	21,43	20,69	20,00	19,35
	5 500	4 950	»	7 650	637,50	22,77	21,98	21,25	20,56
	6 000	5 400	»	8 100	675	24,11	23,28	22,50	21,77
	6 300	5 670	»	8 370	697,50	24,91	24,05	23,25	22,50
	6 500	5 850	»	8 550	712,50	25,45	24,57	23,75	22,98
	6 800	6 120	»	8 820	735	26,25	25,34	24,50	23,71
	7 100	6 390	»	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
3 b	5 300	4 770	2 700	7 470	622,50	22,23	21,47	20,75	20,08
	5 800	5 220	»	7 920	660	23,57	22,76	22,00	21,29
	6 300	5 670	»	8 370	697,50	24,91	24,05	23,25	22,50
	6 600	5 940	»	8 640	720	25,71	24,83	24,00	23,23
	6 800	6 120	»	8 820	735	26,25	25,34	24,50	23,71
	7 100	6 390	»	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
	7 400	6 660	»	9 360	780	27,86	26,90	26,00	25,16
4	5 500	4 950	2 700	7 650	637,50	22,77	21,98	21,25	20,56
	6 000	5 400	»	8 100	675	24,11	23,28	22,50	21,77
	6 500	5 850	»	8 550	712,50	25,45	24,57	23,75	22,98
	6 800	6 120	»	8 820	735	26,25	25,34	24,50	23,71
	7 100	6 390	»	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
	7 400	6 660	»	9 360	780	27,86	26,90	26,00	25,16
	7 700	6 930	»	9 630	802,50	28,66	27,67	26,75	25,89
4 b	5 800	5 220	2 700	7 920	660	23,57	22,76	22,00	21,29
	6 300	5 670	»	8 370	697,50	24,91	24,05	23,25	22,50
	6 800	6 120	»	8 820	735	26,25	25,34	24,50	23,71
	7 100	6 390	»	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
	7 400	6 660	»	9 360	780	27,86	26,90	26,00	25,16
	7 700	6 930	»	9 630	802,50	28,66	27,67	26,75	25,89
	8 000	7 200	»	9 900	825	29,46	28,45	27,50	26,61
5	6 000	5 400	2 700	8 100	675	24,11	23,28	22,50	21,77
	6 500	5 850	»	8 550	712,50	25,45	24,57	23,75	22,98
	7 100	6 390	»	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
	7 400	6 660	»	9 360	780	27,86	26,90	26,00	25,16
	7 700	6 930	»	9 630	802,50	28,66	27,67	26,75	25,89
	8 000	7 200	»	9 900	825	29,46	28,45	27,50	26,61
	8 300	7 470	»	10 170	847,50	30,27	29,22	28,25	27,34
6	6 500	5 850	2 700	8 550	712,50	25,45	24,57	23,75	22,98
	7 100	6 390	»	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
	7 700	6 930	»	9 630	802,50	28,66	27,67	26,75	25,89
	8 000	7 200	»	9 900	825	29,46	28,45	27,50	26,61
	8 300	7 470	»	10 170	847,50	30,27	29,22	28,25	27,34
	8 600	7 740	»	10 440	870	31,07	30,00	29,00	28,06
	8 900	8 010	»	10 710	892,50	31,88	30,78	29,75	28,79

I	II	III	IV	V					
				Samlet kontantlønn III + IV					
				pr. år	pr. mnd.	pr. dag 28 dager	pr. dag 29 dager	pr. dag 30 dager	pr. dag 31 dager
7	7 100	6 390	2 700	9 090	757,50	27,05	26,12	25,25	24,44
	7 700	6 930	»	9 630	802,50	28,66	27,67	26,75	25,89
	8 300	7 470	»	10 170	847,50	30,27	29,22	28,25	27,34
	8 600	7 740	»	10 440	870	31,07	30,00	29,00	28,06
	8 900	8 010	»	10 710	892,50	31,88	30,78	29,75	28,79
	9 200	8 280	»	10 980	915	32,68	31,55	30,50	29,52
	9 500	8 550	»	11 250	937,50	33,48	32,33	31,25	30,24
8	7 700	6 930	2 700	9 630	802,50	28,66	27,67	26,75	25,89
	8 300	7 470	»	10 170	847,50	30,27	29,22	28,25	27,34
	8 900	8 010	»	10 710	892,50	31,88	30,78	29,75	28,79
	9 500	8 550	»	11 250	937,50	33,48	32,33	31,25	30,24
	10 200	9 180	»	11 880	990	35,36	34,14	33,00	31,94
9	8 300	7 470	2 700	10 170	847,50	30,27	29,22	28,25	27,34
	8 900	8 010	»	10 710	892,50	31,88	30,78	29,75	28,79
	9 500	8 550	»	11 250	937,50	33,48	32,33	31,25	30,24
	10 200	9 180	»	11 880	990	35,36	34,14	33,00	31,94
	10 900	9 810	»	12 510	1 042,50	37,23	35,95	34,75	33,63
10	8 900	8 010	2 700	10 710	892,50	31,88	30,78	29,75	28,79
	9 500	8 550	»	11 250	937,50	33,48	32,33	31,25	30,24
	10 200	9 180	»	11 880	990	35,36	34,14	33,00	31,94
	10 900	9 810	»	12 510	1 042,50	37,23	35,95	34,75	33,63
	11 600	10 440	»	13 140	1 095	39,11	37,76	36,50	35,32
11	9 500	8 550	2 700	11 250	937,50	33,48	32,33	31,25	30,24
	10 200	9 180	»	11 880	990	35,36	34,14	33,00	31,94
	10 900	9 810	»	12 510	1 042,50	37,23	35,95	34,75	33,63
	11 600	10 440	»	13 140	1 095	39,11	37,76	36,50	35,32
	12 300	11 070	»	13 770	1 147,50	40,98	39,57	38,25	37,02
12	10 200	9 180	2 700	11 880	990	35,36	34,14	33,00	31,94
	10 900	9 810	»	12 510	1 042,50	37,23	35,95	34,75	33,63
	11 600	10 440	»	13 140	1 095	39,11	37,76	36,50	35,32
	12 300	11 070	»	13 770	1 147,50	40,98	39,57	38,25	37,02
	13 000	11 700	»	14 400	1 200	42,86	41,38	40,00	38,71
13	10 900	9 810	2 700	12 510	1 042,50	37,23	35,95	34,75	33,63
	11 600	10 440	»	13 140	1 095	39,11	37,76	36,50	35,32
	12 300	11 070	»	13 770	1 147,50	40,98	39,57	38,25	37,02
	13 000	11 700	»	14 400	1 200	42,86	41,38	40,00	38,71
	13 800	12 420	»	15 120	1 260	45,00	43,45	42,00	40,65
14	11 600	10 440	2 700	13 140	1 095	39,11	37,76	36,50	35,32
	12 300	11 070	»	13 770	1 147,50	40,98	39,57	38,25	37,02
	13 000	11 700	»	14 400	1 200	42,86	41,38	40,00	38,71
	13 800	12 420	»	15 120	1 260	45,00	43,45	42,00	40,65
	14 600	13 140	»	15 840	1 320	47,14	45,52	44,00	42,58
15	12 300	11 070	2 700	13 770	1 147,50	40,98	39,57	38,25	37,02
	13 000	11 700	»	14 400	1 200	42,86	41,38	40,00	38,71
	13 800	12 420	»	15 120	1 260	45,00	43,45	42,00	40,65
	14 600	13 140	»	15 840	1 320	47,14	45,52	44,00	42,58
	15 500	13 950	»	16 650	1 387,50	49,55	47,84	46,25	44,76
16	16 500	14 850	2 700	17 550	1 462,50	52,23	50,43	48,75	47,18
17	17 500	15 750	»	18 450	1 537,50	54,91	53,02	51,25	49,60
18	18 400	16 650	»	19 350	1 612,50	57,59	55,60	53,75	52,02
19	19 500	17 750	»	20 450	1 704,20	60,86	58,77	56,81	54,97
20	20 500	18 750	»	21 450	1 787,50	63,84	61,64	59,58	57,66
21	21 500	19 750	»	22 450	1 870,90	66,82	64,51	62,36	60,35
22	22 500	20 750	»	23 450	1 954,20	69,79	67,39	65,14	63,04
23	23 500	21 750	»	24 450	2 037,50	72,77	70,26	67,92	65,73
24	24 500	22 750	»	25 450	2 120,90	75,75	73,13	70,70	68,42
25	25 500	23 750	»	26 450	2 204,20	78,72	76,01	73,47	71,10
26	26 500	24 750	»	27 450	2 287,50	81,70	78,88	76,25	73,79
27	27 500	25 750	»	28 450	2 370,90	84,68	81,76	79,03	76,48
28	28 500	26 750	»	29 450	2 454,20	87,65	84,63	81,81	79,17